

ГЛАВА 20.

1 Защото царство небесно е подобно на човеъкъ домовитъ, който излѣзе щомъ съмнилъ да наеме работници за лозието си.
 2 И като ся погоди съ работници-тѣ по единъ пѣниязъ на денъ, проводи ги на лозе-то си. И като излѣзе по три-тѣ часа, видѣ други че стоехъ на пазаръ-ть празни; И тѣмъ рече: Идете и вы на лозието, и каквото е праведно ще ви дамъ.
 5 И тѣ отидохъ. Такъ като излѣзе по шестъ-тѣ и по деветъ-тѣ часа, стори такожде.
 6 А около единадесетъ-тѣ часа като излѣзе, намѣри други че стоятъ празни, и казува имъ: Защо стойте тута цѣлъ день
 7 празни? Казувать му: Защото никой ни не цѣни. Казува имъ: Идете и вы на лозе-то, и каквото е праведно ще земете.
 8 Като станж вечеръ, стопанинъ-ть на лозието казува на настоятель-ть си: Повы-
 9 кай работници-тѣ и плати имъ заплатъ-
 10 тѣ като захванешъ отъ послѣдни-тѣ до
 11 първи-тѣ. И дойдохъ цѣнени-тѣ по еди-
 12 нацедесетъ-тѣ часа, и зѣхъ по единъ пѣниязъ.
 10 А като дойдохъ първи-тѣ, мыслихъ сп
 13 че ще земятъ повече; но и тѣ зѣхъ по
 14 единъ пѣниязъ. И като го зѣхъ роптѣхъ
 15 на стопанинъ-ть, И казувахъ: Че тѣзи
 16 послѣдни-тѣ единъ часъ работихъ, и тѣхъ
 17 си направили равни съ настъ, които прѣ-
 18 теглихъ теготж-тѣ на денъ-ть и пекъ-ть.
 19 А той отговори и рече единому отъ тѣхъ:
 20 Пріятелю, не тя обиждамъ: не ся ли по-
 21 годи съ мене по единъ пѣниязъ? Земи си
 22 твое-то и иди си; искамъ да дамъ и на
 23 тогози послѣдни-тѣ както и на тебе. ^аНѣ-
 24 мамъ ли власть да сторѣжъ което щъ съсъ
 25 свое-то си? ^били око-то ти е лукаво, за-
 26 що азъ съмъ благъ? ^вТака ще бѫдѫтъ
 27 послѣдни-тѣ първи и първи-тѣ послѣдни;
 28 защото мнозина сѫзвани, а малцина
 29 избрани.

17 И ^акогато вѣзлѣзуваше Иисусъ въ Іерусалимъ, зѣ въ пътъ-ть дванадесетъ-тѣ
 18 ученици на странж, и рече имъ: Ето,
 19 ^ввѣзлѣзувамъ въ Іерусалимъ, и Сынъ че-
 20 ловѣческий ще бѫде прѣдаденъ на пър-
 21 вовещанияци-тѣ и книжници-тѣ, и ще
 22 го осаждатъ на смъртъ, И ^жще го прѣда-
 23 датъ на язычници-тѣ да му ся поруга-
 24 їтъ, да го бѣйтъ и да го распинятъ; и
 25 въ третий денъ ще вѣскръсне.

20 ^аТогазъ пристъпши при него ^ина Зеве-
 26 деевы-тѣ сынове майка имъ съсъ сыно-
 27 ве-тѣ си, та му ся кланияше, и искаше

^а Рим. 9; 21.
^б Втор. 15; 9. Прит. 23; 6.
^г Гл. 6; 23.
^е Гл. 19; 30.
^з Гл. 22; 14.
^д Мар. 10; 32. Лук. 18; 31.
^и Иоан. 12; 12.
^е Гл. 16; 21.
^ж Гл. 27; 2. Мар. 15; 1, 16.
^и др. Лук. 23; 1. Иоан. 18;

²⁸ и др. Дѣян. 3; 13.
^з Мар. 10; 35.
^и Гл. 4; 21.
^е Гл. 19; 28.
^з Гл. 26; 39, 42. Мар. 14;
^д 36. Лук. 22; 42. Иоан. 18; 11.
^и Лук. 12; 50.
^г Дѣян. 12; 2. Рим. 8; 17.
^д 2 Кор. 1; 7. Огк. 1; 9.
^и Гл. 25; 31.

21 иѣщо отъ него. А той ѹ рече: Що и-
 22 щешь? Казува му: Речи ^ида сѣднатъ тѣ-
 23 зи двама-та мои сынове, единъ отъ десно,
 24 а единъ отъ лѣво до тебе, въ царство-то
 25 твоє. А Иисусъ отвѣща и рече: Не знаете
 26 що искате; можете ли да піете "чашж-
 27 тж, коіжто азъ има да пїж, и дася кръ-
 28 стите "съ кръщеніе-то, съ което азъ ся
 29 кръшавамъ? Казувать му: Можемъ. И
 30 казува имъ: "Моіж-тж чашж ще піете,
 31 и съ кръщеніе-то, съ което ся азъ кръ-
 32 шавамъ, ще ся кръстите; а да сѣднете
 33 отъ десно и отъ лѣво до мене "не е мое
 34 да дамъ, но на които е пригответо отъ
 35 Отца ми. ^иИ като чухъ десетимата вѣз-
 36 негодовахъ за двама-та братия. А Иисусъ
 37 ги призва и рече: Вы знаете че господи-
 38 дари-тѣ на народы-тѣ господаруватъ надъ
 39 тѣхъ, и големци-тѣ ги владѣятъ. ^вВъ
 40 васъ обаче не ще така да бѫде; ^гно кой-
 41 то ище да бѫде големецъ между васъ,
 42 нека бѫде слуга вами; ^и и който ище да
 43 бѫде първъ между васъ, нека ви бѫде
 44 рабъ; ^иКакто Сынъ человѣческий не дой-
 45 де ^жда по послужатъ, ^жно да послужи,
 46 и ^зда даде животъ-ть си откупъ ^зза
 47 мнозина.

29 И ^акогато излѣзувахъ тѣ отъ Іерихонъ,
 30 послѣдовахъ го народъ много. И ето,
 31 ^вдрама слѣщи които сѣдяхъ по край
 32 пътъ-ть, като чухъ че Иисусъ минува, из-
 33 выкахъ и казувахъ: Помилуй ни, Го-
 34 споди, Сыне Давидовъ. А народъ-ть имъ
 35 запрѣщаваше да мѣлкнитъ; но тѣ по силъ
 36 но выкахъ и казувахъ: Помилуй ни,
 37 Господи, Сыне Давидовъ. И спрѣ ся Ии-
 38 сусъ та ги повыка и рече: Що искате
 39 да ви сторѣжъ? Казувать му: Господи, да
 40 ся отворятъ очи-тѣ ни. А Иисусъ ся сми-
 41 ли и прикоснахъ ся до очи-тѣ имъ; и ту-
 42 такси прогледахъ очи-тѣ имъ, и търги-
 43 жахъ подирѣ му.

ГЛАВА 21.

1 И ^акогато наблизихъ къмъ Іерусалимъ,
 2 и дойдохъ въ Вифагайъ ^бкъмъ Елеон-
 3 скж-тж горж, тогази Иисусъ проводи два-
 4 ма ученици, И рече имъ: Идете въ се-
 5 ло-то, което е на срещъ ви; и тутакси
 6 ще намѣрите ослици вързани и ждрѣве
 7 съ иej: отвѣржете и доведете ми ги.
 8 И ако ви рече пѣкъ иѣщо, че речете,
 9 че на Господа трѣбуватъ; и тутакси ще
 10 ги проводи. А всичко това бы, за да ся
 11 сѫбдѣ речено-то прѣзъ пророка които ка-

^а Мар. 10; 41. Лук. 22; 24;
^б 25.
^г 1 Пет. 5; 3.
^и Гл. 23; 11. Мар. 9; 35. 10;
^д 43.
^и Гл. 18; 4.
^з Иоан. 13; 4.
^и Флп. 2; 7.
^з Лук. 22; 27. Иоан. 13; 14.
^и Иса. 53; 10, 11. Дам. 9; 9.
^{24, 26. Иоан. 11; 51, 52.}
^{1 Тим. 2; 6. Тит. 2; 14. 1}
^{Пет. 1; 19.}
^{и Гл. 26; 28. Рим. 5; 15, 19.}
^{Евр. 9; 28.}
^{и Мар. 10; 46. Лук. 18; 35.}
^{и Гл. 9; 27.}
^{а Мар. 11; 1. Лук. 19; 29.}
^{и Зах. 14; 4.}